

[Christmas Møller.]

er dem, der kunde tænke sig efter at have faaet Beretninger om Forhandlingerne i Jordlovsudvalget vedrørende Spørgsmaalet om Udstykningen og om, hvordan dette Spørgsmaal deler Vandene, at man ikke vil høre slet saa gevaldig en Tale fra det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard i Morgen, som vi hørte fra det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft i Dag; jeg er ikke sikker paa, om han ikke gemmer den til senere Brug, naar dette store Spørgsmaal kommer for, hvorom jeg paa Partiets Vegne skal sige, at vi naturligvis er villige til positiv Medvirken, saaledes som jeg mener, vi har givet Udtryk for det igennem Aarene, men Tvangsforanstaltninger med Hensyn til Afstaaelse af Jord vil være en Sag, hvortil man ikke kan vente Det konservative Folkepartis Medvirken.

Saa falder altsaa Afgørelsen i Morgen. Hvis Afgørelsen skulde gaa den højtærede Statsminister imod, og det kan den jo gøre, selv om vi hjælper ham alt det, vi kan, og det synes jeg egentlig, vi har gjort; somme Tider synes jeg nu, at han egentlig ikke er saa taknemmelig, som han skulde være, men saadan er det jo her i Verden, og jeg tror, det vil være nogenlunde det samme, naar Morgendagen er gaået til Ende, men det tager man, som man jo har set, med godt Humør — hvis som sagt Afgørelsen bliver den, at Ministeriet falder, skal vi altsaa have Valg Mandag den 16. eller Tirsdag den 17. December, kan jeg forstaa, og saa maa vi jo se at skynde os, saa at vi kan naa Togene hurtigst muligt. Afgørelsen ligger ikke hos os, det er i meget høj Grad Statsministeren og — ja, nu maa det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard ikke blive storagtig, for det havde det ærede Medlem lagt saa pænt af med Aarene — det radikale Parti, der jo har en bestemmende Indflydelse.

Vi maa, maaske ud fra forskellige Synspunkter angaaende Sydslesvig og forskellig Tro med Hensyn til det, der rører sig i Sydslesvig, haabe, at de, der har Afgørelsen, vil tage den Stilling, at Landet ikke har et Valg om Sydslesvig behov, Sydslesvig har ikke et Valg om dette Spørgsmaal behov, Sydslesvig har Notens Kravs Gennemførelse behov, og Landet har Samarbejde, Samling, Plan og Orden behov. Som jeg sagde det ved Partiets Landsraadmøde i en Appel, om man

vil, til Arbejderne, til Arbejdernes største Parti om at være med, vil jeg ogsaa gerne her fra Tingets Talerstol sige det.

Det var en gevaldig Tale af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, men det var ogsaa en Tale med Toner, som viste Forstaaelse af Samarbejdets Betydning, som navnlig maaske var holdt ud fra den fagre Drøm: hvis det nu gik i Morgen, var det maaske lige saa godt allerede paa Forhaand at have sagt, at man saa havde Brug for en Ven i Nødens Stund — saaledes som Statsministeren nu nogle Gange har haft Brug for en. Det var Samarbejdets Toner, der lød, bortset fra det, der var Angrebepunktet, og som det jo ikke tilkommer mig at svare paa. Jeg har angivet mit Partis Stilling, og jeg vil gerne sige, at hvis det, naar Morgendagens Op-gør er ovre, viser sig, at Afgørelsen falder ud til det forstandige, at der nu skal udføres reelt Arbejde i dette Land — det synes vi er det rigtigste —, beder vi om, at der maa blive skabt en Politik, hvorved saa mange som muligt enes om saa meget som muligt.

Aksel Larsen: Jeg beder om Formandens Tilladelse til i Løbet af min Tale eventuelt at oplæse nogle korte Citater.

Denne Finanslovdebats Forløb og for øvrigt Forløbet af den hidtidige Rigsdags-samling belyser mere end tydeligt nok, hvordan Stillingen er her i Landet, hvordan Stillingen er for Regeringen, og hvordan Stillingen er for Rigsdagen. Vi gaar i hvert Fald, hvis man skal følge den officielle Sprogbrug, fra storpolitisk Krise til storpolitisk Krise, der er bestandig Usikkerhed om, hvorvidt Regeringen kan holde en Maa-ned til eller blot en Uge til.

Den højtærede Statsminister har jo selv forsøgt at karakterisere denne Tilstand i en af de Taler, han har holdt for nylig, ihvorvel jeg ikke er klar over, om han holdt den i sin Egenskab af Statsminister, Folketingsmand, Privatmand, Gaardejer, Hesteopdrætter, eller hvad ved jeg. Han sagde ved den Lejlighed, at Regeringen og Venstre maa arbejde med Murskeen i den ene Haand og Sværdet i den anden. Det var ganske vist en ikke helt god Sammenlig-ning, for saa vidt som jeg ikke har Indtryk- ket af, at Regeringen i nogen Henseende, men i Særdeleshed ikke hvad Boligbyggeriet